

Bilag 42.

Den almindelige danske Skibsførerforening.

(Stiftet 1874).

København, den 28. Juni 1946.

Til Folketingets Udvalg vedrørende Eengangsskatten, Rigsdagen.

Som Følge af talrige Henvendelser til Bestyrelsen for Den almindelige danske Skibsførerforening fra Foreningens Medlemmer om at udvirke, at det de søfarende under Krigen tilstaaede Krigstillæg, som i Henhold til de gældende Love er skattefrit, ogsaa fritages for Eengangsskatten, tillader vi os herved at fremføre følgende:

Den Formueforøgelse, som i Krigsaarene er sket for mange søfarende, skyldes i saa godt som alle Tilfælde Udbetalingen af Krigstillægget, idet de søfarendes almindelige Indtægter ikke er steget væsentligt mere end andres, og dersom Krigstillægget ikke gøres skattefrit i Eengangsskatten, vil Lovforslaget i særlig Grad ramme de søfarende paa uretfærdig Maade, idet de ikke har været i Stand til at foretage Opsparing af de almindelige Gager grundet Dyrtiden.

Endvidere tillader man sig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa de hidtil gældende Bestemmelser for Beregningen af det skattefrie Krigstillæg for Skibsførere, der delvis aflønnes med Kaplak, Tantième, Bonus eller lignende, som er saalydende:

„Skibsførere, der delvis aflønnes som anført, skal i deres skattepligtige Indkomst som skattefrit Krigstillæg kunne fradrage det dobbelte af, hvad en Førstestyrmand paa højeste Gage i den paagældende Tonnagegruppe vilde have oppebaaret som Krigstillæg for Sejlads i Farezoner paa de Rejser, som Skibsføreren har foretaget inden for den paagældende Regnskabsperiode. Fradraget skal dog aldrig kunne reducere den skattepligtige Indkomst under det Beløb, som den paagældende under normale Forhold vilde have oppebaaret fra Rederiet i Form af fast Gage med Tillæg af garanteret Minimum af Kaplak, Tantième o. lign., og Fradraget kan derfor ikke overstige Differencen mellem Skibsførerens samlede Indtægt fra Rederiet og hans faste Gage med Tillæg af en inden Krigsforholdenes Indtræden fast garanteret Minimumskaplak eller Tantième.“

Krigstillægget er ydet de søfarende som et Risikotillæg og som Erstatning for det Slid, der er gaaet paa Helbred under Krigens Strabadser. Den forrige Krig viste til fulde, at mange af de søfarende faa Aar efter Krigen døde eller maatte opføre med at sejle, og allerede nu saa kort efter denne Krig har mange søfarende maattet opgive at sejle af helbredsmæssige Grunde, hvilket skyldes Krigen, som kostede over 10 pCt. af de danske søfarende Livet.

De danske søfarendes Krigstillæg har under Danmarks Besættelse ikke staaet i rimeligt Forhold til den uhyre Risiko, der er løbet for at opfylde de Forventninger, Landet stillede til de søfarende, og man forventer derfor, at det ærede Udvalg vil tage vor Henstilling til Følge.

Ærbødigst

Den alm. danske Skibsførerforening
(stiftet 1874).

P. B. V.

H. P. Hagelberg.
Formand.